

METAL VII

SÃO PAULO, 1941 M., MAIO

GEZUES 23 D.

CONVENTO SANTO ANTONIO DO PARY, Sac Paulo.

Nr. 21 (296)

Prancūzija stojo „asi“ kovoti prieš Angliją!

Prancūzija -- Vokietijos sąjungininkė prieš Angliją!

Pagaliau! Įvyko tai, ką mes senai sakome apie naujuosius Prancūzijos valdovus: jie pasuko Prancūziją iš demokratinę valstybių kelio į fašizmo pelkes. Nemirtingoji Prancūzija sudarė sąjungą su Vokietija! Vakarykščiai priešai šiandien jau draugai ir sąjungininkai prieš vakarykščius sąjungininkus... Tai vis karų pokštai, kurių eilė dar nebaigta. Neįtikimiausių dalykų įvyksta kare, tas tiesa; tačiau Prancūzijos elgesys visai nesuprantamas, nieku nepateisinamas. Tai toks elgesys, kuris su naikino viską, ką Prancūzija šimtmečiais yra iškovojusi žmogaus laisvės kovoj, ką ji yra laimėjusi ant barikadų ir kultūros laukuose. Prancūzija švietė pasauliui, kaip laisvės žiburys, šiandien jos suvokėję vadai tą žiburį patys užputė. Tai skaudžiausia civilizuotos tautos tragedija.

Prancūzija kapituliavo prieš Vokietiją antrą kartą. Campiegno miške perėtais metais pridavė vokiečiams savo teritoriją ir ginklus; šiais metais pasibučiavo su savo priešais ir eis kariuoti išvien su savo išlaisvintojais anglais! Ir visa tai vyksta, kad prancūzai dar tebetiki Hitlerio pažadams ir mano, kad jei Vokietija karą laimės, tai šalia savęs leis vyrauti «didžiajai prancūzų imperijai». Valios gal Pétain ir geros turi, bet tik jau ne šis kelias į Prancūzijos didybę. Prancūzai gali laukti nušvintant dienos tik tada, kai bus parklupdytas vokiečių erelis. Prancūzijos eilinis gyventojas taip ir galvoja ir prieš vokiečius dega didžiausia neapykanta, nes tai — amžinas Prancūzijos priešas. Bet nuginkluota, pralaimėjusi ir apglužinta tauta taip greit neįstengs priešintis prieš vyriausybę ir labai galimas dalykas, kad Pétain pavyks nusiųsti prancūzų kariuomenės likučius ir laivyną į kovą prieš anglius.

Ta kova Mažojoje Azijoje jau prasidėjo. Laisvieji prancūzai nori

paimti į savo rankas Siriją, kurią Pétain atidavė Hitleriui, kad šis iš čia pulstų Suesą! De Gaulle pulkai išvygiavo į Sirijos ir Libano teritoriją. Vietos prancūzai juos sutiko su džiausiomis ovacijomis, kas įrodo, kad ne visi prancūzai taip galvoja, kaip Pétain su Lavalu. De Gaulle remia angliai ir tarp prancūzų ir anglių aviatorių vyksta šiurpios oro kautynės... vokiečių naudai! Kas prieš metus būtų sakęs, kad dalykai taip šiandien susiklostys, tą būtų vežė ligoninėn proto patikrinti...

Prancūzija žlugo. Kolonijose didžiausias sąmyšis. Amerikiečiai konfiskavo visus Prancūzijos laivus, jų tarpe ir didžiausią laivą «Normandie». Prezidentas Rooseltes užklausė Pétain, ar Prancūzija laikysis karo paliaubų su vokiečiais sutarties, ar pasiduos Hitleriui. Manoma, amerikiečiai netrukus užims Prancūzijos kolonijas Pietų Amerikoje, Martinico salą ir Dakaro uostą, nes jie negali laukti, kol į šiuos strateginius punktus susikraustys vokiečiai. Martinica sukrautas Prancūzijos banko visas turimas auksas ir vokiečiai jau dabar kelia aliamą, esą amerikiečiai nori pasiplėšikauti, ir jei tik jie mėginsią Martinicą, tai Port de France miestas (sositinė) išlėksianti į padangę... Iš to matyti, kam auksas rūpi.

Faktas įvyko. Vicepremyeras Darlan pasirašė su Hitleriu ir Abetz sutartį o Pétain ją patvirtino. Prancūzija leidžia vokiečių kariuomenę žygiuoti neokupuota teritorija. Leidžia naudotis Viduržemio jūros uostais, atiduoda savo nemažą laivyną. Už tą gerą Vokietija pasižada paleisti 100.000 belaisvių. Tai ir viskas.

Niekas negali išgelbėti žmogaus ar tautos, jei patys virvę neriasi ant kaklo.

Amžinąjį atilsį nemirtingai Prancūzijai. Ji šiandien — vokiečių pastumdėlė, «ašies» narys, diktatūros idėjų gynėja, ji, kuri iškėlė laisv-

žmogaus teises ir buvo demokratijos tvirtovė lygiai pusantrą šimto metų rodydama visoms pavergtoms tautoms kelius į laisvę ir už jų laisvę kovodama. Šiandien ji Hitlerio nesamos vergijos tarnaitė. Klusni tarnaitė.

São Paulo. — São Paulo mieste buvo įvykdyta didžiausia Pietų Amerikoje vagystė. Iš Banco do Brasil buvo išvogti penki milijonai milreisų. Vagys įėjo į Banco požemius ir pasigamintais iš auksto raktais atslakino ne degamas spintas, pasiimdami iš jų milietų sumą. Pinigai buvo skiriami Banco do Brasil skyriui Barretos mieste ir jų tą dieną valdininkai iš Barreto ir buvo atvažiavę pasiimti, bet vagys pirmiau nudžiovė. Vagystę sukombiravo vienas banko kasininkas, o jam pagal bon atėjo du dantistai iš Mogy das Cruzes Tačiau policija vagis jau sučiupo ir beveik visas pinigus surado. Pasivogę tiek daug pinigų, jie apglužo ir nežinojo, kur juos dėti. Etrė paimto tū, pinigų numerė į žoles, ir policija tuojau pateko ant tikrų pėdų.

RENKIMĖS KERMOŠIUI!

Visą ateinantį birželio mėn. — Vila Zelinoje bus Kermošius. Kermošias pelnas skiriamas naujai pastatytos Bendruomenės mokyklos naudai. Reikia tikėtis, kad lietuviai su pranta, koks kilnus yra švietimo reikalas, ir kermošių parems, į jį atsilankydami ir vieną milreisą čia išleisdami. Kiekvienas reisas, kermošiuje išleistas, yra geram tkslui išleistas o ne vėjams išmestas.

Bendruomenė rengiasi dideliu stropumu kermošių pavyzdinai praversti. Paskutiniams reikalams aptariti, šį sekmadienį, 3 val. popiet, mokykloje kviečiamas bndras kermošiaus komisijų (vyrų ir moterų) po

sedis, kuriame kviečiami dalyvauti būtinai visi komisijų nariai. Kermošius bus šiomis birželio mėn. dienomis: 1, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 23, 24, 28 ir 29.

Bom Retiro lietuvių diena

Sekminėse rengiama Bom Retiro lietuvių diena. 11 val. bus įskilmamigos pamaldos Sr. Antano bažnyčioje. Kurį metą giedos «Vyčio» Choras Po pamaldų bus salėje susirinkimas. Visus homretiriečius mes kviečiame kurgan-jusiai dalyvauti.

Skaityk „Šviesą“

Baras ir restoranas LEÃO

(Laikomas vengru)

Av. S. João, 284 (prie Centralinio Pašto) Tel. 4-4458.

Puiki virtuvė. Silti valgiai bekurinių valandų.

Kainos labai pigios

Alaus bokalas (1/2 litro) - 1\$600

Canja especial - 1\$800

Brahma Chops

Ši Šeštadieni

Ši šeštadieni

Bendruomenės Jaunimo Sekcija São Caetano, Rua Perela, 156, įspūdinga dramą:

“PRAKEIKTI PINIGAI”

Pamatysime, kaip aukso blizgėjimas apakina žmogų ir pražudo šeimos laimę.

Po to bus deklamacijos, kupletai ir mergaičių plastika «Kas subatos vakarėlį». Bus ašarų, džiaugsmo ir juokol

Po programos šokiai iki ryto grojant puikiam orkestrui Iki pasimatymo São Caetano!

RENGĖJAI.

ŠVIESA

LUZ

ORGAO DA COMUNIDADE CATOLICA LITUANA DE SAO JOSÉ

Redator responsavel: JESUS SABORIDO MONTANÉS

Redação: CONVENTO SANTO ANTONIO DO PARY, S. Paulo Caixa Postal 4-118. Fone 2-6288
Assinatura: Brasil e toda America do Sul - 12\$, Europa - 24, Estados Unidos - 1 dolar.
Numero avulso - \$300. Numero atrasado - \$500. Incisa tricesimalis 6 - 12 puslapiu.
PRENUMERATA: Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje - 12\$000 Europoje-24\$000 ir S. Amerikoje - 1 dolar.
Paskirus numeris - \$300. - Redakcija raufkrasini nesango ir savo lėšomis negrazina. Honoraro niekam nemoka.
Ur skelbimų turin neatsako.

PASIDAVĖ ITALAI IR JU VADAS ABISINIJOJE.

Karas Abisinijoje baigtas. Prieš tai keštadienį italų kariuomenės Abisinijoje vadas Aostos kunigaikštis nusisuntė į anglų stovyklą pasiuntinius, kurie prašė talkos bei laikių sąlygų. Anglai pasiūlymą priėmė. Italų Amba Alagi tvirtovėje buvo viso 8000 vyrų, skaitant karininkus ir karlius. Pasidavė ir pats vadas, nes pabėgti nebuvo kur, kadangi aviacijos italai čia beveik neturi, o jei ir būtų turėję, anglų RAF nebūtų leidusi jai pasirodyti. Kovose prie Amba Alagi labai pasižymėjo pietafrikičiai ir indusai. Indusai kariai yra didelio sumanumo. Pasitaikydavo kartais, kad kuopoję krisdavo visi anglų karininkai, tačiau kuopa neiškrikdavo. Beveik visuomet tekiama kritingais momentais vadovavimą į savo rankas paimdavo kurie indusų puskarininkai ir kova būdavo vedama toliau, labai dažnai ligi laimėjimo.

Dabar anglai smarkiai puola italų kariuomenės likučius Gondar kryptimi. Italai kurį laiką dar priešineis, nes vokiečiai juos verčia priešintis, kad daugiau anglų būtų sulaukyta toliau siaurinio fronto. Tačiau likimas jau nuspręstas. Jie natūri amunicijos, neturi maisto, neturi vado. O dar Abisinijos kalnuose jų esama ligi 30.000. Viesu anglai susieims - nėra abajonės.

Tai taip baigėsi Ispanija, kuri viso truko vos penkerius metus. Italai šimtus tūkstančių paklojo ir daugiau dvejus metus kariavo, kad nugalėtų neginkluotus abisinius, o iš Abisinijos išbėgo vos per pusę metų - tefingian sakaant, neišbėgo, nes nebuvo kur išbėgti, o pasidavė. Beveik visas likimas laukia ir visų italų kolo ništi.

Italai jau senai būtų Abisinijoje pasidavė, bet jie turėjo talentinga vadą - Aostos kunigaikštį. Tai pripažino ir anglai, ir jam, nors pasidavusiam, teikiama karinė pagarba, kaip jau tarptautinių papročių yra nustatyta, kad narsiems karliams ir nelaisvėn paimtiems atiduodama pagarba dėl jų drąsos.

Zagrebes. - Kroatija labai trumpei buvo laisva. Nepaisant, kad vokiečiai su italais jau senai vartoja skaldymo ir pavergimo metodus, jais vis dėlto patiki net išmintingus diplomatų galvos. Draskant Pietuslavija, vokiečiai su italais dar kartą išmėgė savo įprastą taktiką ir - laimėjo! Kroatijai tuojau buvo pasiūlyta "laisvė", ir kroatai pasitraukė iš kovos lauko. Pietuslavija buvo staiga nugalėta, nes kovoti prieš vėdus ir išorės priešą neįmanoma. Bet italai tuojau atsėgė Kroatijoje monarchiją ir į monarcho sostą įkėlė dabar Italijoje karaliaujančios šeimos - Savoijos - kunigaikštį Aimone. Kroatija virto Italijos provincija. Didesniam iš kroatų pasityčiojimui, jie gavo monarchinį valdymo sistemą ir svetimą valdovą. Gavo atpildą už save išdavystę. Kas žino, koki kroatai buvo dideli įvairių demokratinių laisvųjų mėgėjai, tas su pras, kaip skaudži ir dabar iš jų pasityčiota.

Atėnai. - Pavergtoji Graikija ne nusilenkia pavergėjui. Pav., kai į Atėnus buvo atvaryti karo imtiniai anglai, gyventojai sukėlė jiems didžiulę ovaciją. Vokiečiai griežtai uždraudė dabar viešai reikėti šnipatijas anglams, o kas tokio draudimo nepaisys, bus baudžiami mirtimi. Telegramas praneša, kad vokiečiai iš graikų atėmė visą maistą, kiek jo rado. Taip pat atėmė

TELEGRAMOS

vies aukštiniai, sidabriniai - net alumininiai daiktai. Pačiuose Atėnuose vokiečiai jaučiasi, nelyginant senovės nugalėtojai. Barbarai nugalėję priešą vilkdavo paskui savo vežimą, virvę už kaklo priiše. Nors virvės graikams vokiečiai neria, bet graikų karininkams draudžiama tam tikruose miesto rajonuose vaikščioti, kur vaikščioti gali tik vokiečiai. Mat, jie "aukštesnės" rasės...

Ankara. - Turų vyriausybė pašaukė visus atsargos karininkus ir daug klasių atsargos kariuvių aktyvion tarnybon. Turų spauda rašo, kad Turkija privalanti užimti Siriją. Tačiau vargu, ar Turkija atos atviran konfliktan su betkuria kariaujančia šalimi. Ligi šiolei ji sėdėjo ant dviejų kėdžių ir šia žaidimas jai buvo labai pelningas. Anglai duodavo ginklų, vokiečiai gerą prekybą varė. Nemanoma, kad turkai išeis prieš "aiš", kol jų vokiečiai nepasilems už sprando.

Kairas. - Karas prie Aigipto sustojo vietoje ir, atrodo, ilgokai taip stovės. Anglai, kaip pareiškė Churchill, Aigiptą ginsis visomis jėgomis, o tu jėgų yra nemaža - pusė milijono vyrų. Iš Abisinijos nuolat ateina nauji būriai, kurie ten jau nebereikia lūgti, paskutiniam italų fortal Amba Alagi pasidavus. Kolkas kariauja abu priešai tose pačiose vietose - apie Solum, Capuzzo, Tobruk. Sollum buvo tekęs jau keturis kartus į anglų rankas, bet vokiečiai juos ir vėl iš ten išvijo. Į Libijos frontą atkreiptas dėmesis anglų dėmesyje, todėl nė vokiečių žarvučiai nieko nepadaro.

Sukilimai Pabaltijo Kraštuose

Paskiausios žinios iš Maskolijos praneša, kad Pabaltijo kraštuose prisidėjo nesulaikomas judėjimas prieš okupantus. Nežinia dar kokio masto šis judėjimas yra ir kaip plačiai jis apėmęs, bet faktas, kad Rusija nusiğando, kad tokios žinios nepatektų į užsienius ir išleido griežtą draudimą, jog joks svetimšalis neturi teisės atvykti į okupuotas teritorijas. Net svetimų valstybių diplomatams negalima į čia atvažiuoti! Mat, rusai nori skerdykloje patys vieni apsidirbti, o Pabaltijis pamatyti bus galima tada, kai jau bus nuvalytas kraujas nuo kinžalų ir nagaikų. Bet kiysta kacapai, jei jie mano, kad XX amžiuje galima elgtis su žmonėmis nelyginant su gyvuliais ir kad radio gadyneje pačioje Europos širdyje galima aklinai uždaryti rubežius, kad niekas nesužinotų nekaltųjų likimo, niekas neišgirštų jų agonijos valtojimo.

Nieko gero kolkas nesitikėjime iš beginklų žmonių kovos su siaurės barbarais. Atrodo, kad dar ne laikas išlaisvinimo kovoms pradėti. Bet pats faktas jau rodo, kad taurė jau sklidina, saikas perpildytas, kantrybė trūko ir kad dirva yra parengta - parengta per nepilnus erojus viešpatavimo metu s. Dabar bereikia tik ginklų ir vado - ir klausimas bus išspręstas.

Šiaip ar taip, o sukvailėjimas

Reiškjavikas. - Islandijos parlamentas nutraukė sąjungą su Danija. Islandijos sala jau nuo 1380 metų priklausė Danijai; 1918 metais pasiskelbė nepriklausoma ir sudarė su Danija sąjungą, kaip lygus su lygiu. Danijos karalius buvo ir Islandijos karaliom. Dabar šį sąjungą beveik vienbalsiai panaikinta ir paskirtas vienas asmuo eiti laikinai prezidento pareigas. Islandija bus demokratinė respublika.

Londonas. - Vokiečiai puolė Kretos salą, išmesdami joje tukstančius savo parašitinių Kretos saloje įsikūrę Graikijos vyriausybę. Tai reiškia, kad Graikija dar nenugalėta, kadangi Kretos sala yra labai didelė savo plotu - ketvirta savo didumu Viduržemio jūroje - ir kol čia plevės suos Graikijos vėliava ir gyvens Graikijos vyriausybė, Graikija nežuvusi. Be to, ši sala yra gerai ginkluota ir sudaro didžiulę klūtį vokiečiams veržtis toliau. Tad jie ir nutarė Kretos salą užimti. Daugybė lėktuvų atvežė parašitinių ir juos išmėtė įvairiose vietose. Kadangi Kretoje yra daugiau dviejų graikų divizijų; o taip pat zelandiečių nemaža, pasipriešinimas buvo didelis. Vieoje Kretoje eina kovos. Kuo jos baigsis - nežinia. Anglai skelbia daug parašitinių su šme, bet Berlynas sako, kad Kreta bus užimta. Galimas dalykas, nes vokiečiai ligi šiolei dar nepradėjo dar nė vieno žygio kuris jiems būtų nenusisekęs. Jei jie puola Kreta, tai tikri, kad ją paima.

Berlynas. - Sąryšija su Hesso pabėgimu Berlyne suimta daug aukštų

nacionalsocialistų partijos žmonių, ju tarpe ir Vokietijos interventorius Cektioje Von Neurath. Jis buvo Vokietijos užsienių reikalų ministeris prie Hindenburgo. Suimta ir eilė burtininkų, pas kuriuos Hesses eidavęs klausyti "patarimų". Bendrai suimami visi definicijos sparno uaciai, kurie buvo linke taikytis su Anglija.

Tuo tarpu Hesses kasdien apklaunamamas. Jis, kaip skelbia anglų radijo, jau pasakęs tokių dalykų, kad pasaulis neįtikėsias, kai jo parodymai bus paskelbti viešai. Kolkas saugojama didžiausia paslaptis ir apie tai, ką Hesas sako, žino tik Intelligence Service (slaptoji policija) ir Churchill. Sakoma, kad dar ilgai viešai nebus skelbiami Hesso parodymai, kad priešas nesužinotų, apie ką jų vado pavado tojas kalba, ir taip pat, kad vokiečiai daugiau nervintusi, nes šis karas - nervų karas.

Hitleris bijodamas, kad daugiau jo bendradarbių nepabėgtų į Angliją, uždraudė visiems aukštiems nacliams skristi lėktuvu!

Kairas. - Atsilyginami už Hessa, vokiečiai papirko aigiptiečių kariuomenės generolą Aziz Pachá, kad jis pasiimtų slaptus karinius planus ir bėgtų Vokietijon. Aziz Pachá yra buvęs Aigipto generalinio štabo viršininkas ir žino viską apie planus Suso kanalui ginti. Lėktuvas, kuriuo šis vokiečių šnipas bėgo, buvo sugautas ir priverstas nusileisti, tačiau juo skrięs generolas pabėgo į mišką ir pasislėpė. Jo ieško, bet kolkas nesurado. Galimas dalykas, kad jis pabėgė ir vokiečiai bent dalimi atšlyginė už Hessa. Kare vis taip: vienam laimė išpaso neišant, kitam - grįžiant.

Londonas. - Labai pasmarškėjo kovos vokiečių jūroje ir Lamanio. Anglai skelbia numusę čia 86 vokiečių lėktuvus. Vokiečiai labai išfido ir muša Angliją iš oro. Anglai sako, kad Hessa pabėgimas aiškiai rodo, kad Vokietijos galas jau netoli. Girdi, iš laivo žiurkės bėga tik tada, kai laivas jau pradėjęs skęsti.

Porto Alegre. - Viena bėda - ne bėda sako mūsų patarlė. Taip galėtumėme sakyti apie pietinius estadus, kurie buvo neseniai nusiaubti liūdiu, o dabar žinios praneša, kad likusį derlių baigė sunaikinti ciklonas - labai didelis vėjas.

Berlynas. - Vokiečiai, bijodami, kad jų gyventojai nesužinotų tiesos apie Hess, uždraudė klausytis užsienių radio. Kas bus sugautas besiklausant užsienių, bus atiduotas teismui. Teismas jau kelis nutaisė nuo 4 ligi 6 metų kalėti ir sumokėti didelę baudą.

Berlynas. - Vokietijos vyriausybė paskelbė Raudonąją jūrą karu zona. Per šią jūrą amerikiečiai rengėsi pristatyti ginklą Aigiptui. Sako, jau apie 30 laivų išplaukė. Vokiečiai dabar šią jūrą paskelbė karu zona ir galime laukti čia Amerikos - Vokietijos karo pradžios.

PARDUODAMAS KAMPINIS SKLYPAS

ant Alto da Moooa, apgyventais namais Kreiptis galima vakarais: Rua Canindé 692 arba Av. Vautter, 652.

TĖVYNĖJE

DVARU BAUDŽIAVA

Maskolijos pavyzdžiu Lietuvoje jau yra pristeigta šimtai naujų valstybinių dvarų—sovchozų. Jeigu nepriklausomos valstybės laikais Lietuvoje buvo užtikę dvarų, tai jų plotai niekur nebuvo dideli. Net ir padidinus dvarų plotą nuo 80 iki 150 hektarų, jie nebebuvo tiptugi Lietuvos žemės ūkiui, nes didelę didžiąją sudarė ūkininkų sodybos. Visoje Lietuvoje dar buvo keliolika stambesnių dvarų, kurių plotai siekė iki 400 hektarų, bet jie buvo palikti kaip kultūriniai ūkiai. Tačiau paskutiniojo laiku jie vienas po kito buvo likviduojami, nes jau atliko savo uždavinį. Dar būtų praėję keli metai, ir didesnių dvarų Lietuvoje jau nebetų visai likę.

Bolševikai varo pigią demagogiją, skelbdami, kad jie dvarus esą panaikina. Priešingai, bolševikų okupantai tokių dvarų kaip sykis pristeigė. Visoje Lietuvoje yra sudaryta šimtai valstybinių dvarų—sovchozų, kurių plotai užima net po kelis tūkstančius hektarų. Tuo tikslu buvusieji smulkūs dvarai sujungiami ir iš jų plotų sudaromas vienas milžiniškas dvaras. Ar jis vadinamas «valstybiniu ūkiu» (sovchozu) ar kaip kitaip, esmės nekeičia: dvaras lieka dvaru, kaip jį bevardintum.

Mums yra žinomi atsitikimai, kad į tokius sovietinius valstybinius dvarus įjungiami ne tik buvusieji dvarininkai, bet ir gretimų ūkininkų žemės sklypai. Tokiu būdu sovchozinių dvarų plotai yra didinami net ūkininkų žemių sąskaiton. Ūkininko interesai paaukoti naujojo dvaro interesams. Tuo tarpu kai nepriklausomos Lietuvos laikais įgyvendintoji žemės reforma siekė dvarus suskaldyti ir patenkinti bežemių ir mažžemių troškimus, bolševikinė žemės reforma siekia priešingo tikslo — pristeigti milžiniškų dvarų su tūkstančiais hektarų žemės. Tad ir čia bolševikai saka istorijos ratą atgal: skirtas mas tiktai tas, kad baltųjų oarų laikais didieji dvarponiai vadinosi Vasilėkovaiais, Naryškinais, Vierovkiniais ir t.t., o dabar į tokius pat dvarus prisodinti «činovnikai».

Viena yra aišku: bolševikai dvarų ne tik nepanaikino, bet pristeigė naujų dvarų ir tai dar 18-tojo amžiaus tipo, kada dvarai užėmė tūkstančius hektarų.

Kokią reikšmę okupantai teikia dvarams, geriausiai įrodo tas faktas, kad artimiausiu laiku ruošiamasi įsteigti net specialųjį komisariatą valstybiniam dvarams (sovchozams) administruoti.

Dar didesnių akių dėmimą bolševikai varo, kad jie apdalinę žemę bežemių ir mažžemių. Tikroviškai bolševikams reikėjo parengti dirvą naujos formos baudžiavai — kolchozams. Tam tikslui reikėjo iš ūkininkų atimti nuosavybę. To bolševikai pasiekė, paskelbdami visą žemę valstybės nuosavybe, t. y. nusavindami žemę iš ūkininkų. Toliau, iš visų ūkininkų, kurie turėjo daugiau kaip 30 hektarų, žemė stačiai buvo atimta. Tuo būdu viena planke nos brūknelėjimu buvo pakirsta egzistencija kaip tik sveikiausia ir daugiausia gaminusiam ūkininkui, nes žemės nuosavybė iki 60 hektarų, kaip parodė tos srities specialistų tyrinėjimai, geriausia tiko Lietuvos sąlygoms.

Iš ūkininkų turėjusių virš 30 hektarų, žemė buvo «išdalinta» bežemių ir mažžemių. Bet tuo pat metu bolševikai sudarė tokias sąlygas, kad tarimieji naujakuriai negalėtų tose žemėse įsikurti. Bolševikai tokio žemės suskaldymo visiškai nenori, nes tai būtų priešinga «generalinei Stalino linijai». Jų tikslas yra paversti Lietuvos ūkininką tokiu pat «žemės proletaru»,

kaip tai padaryta Maskolijoje ir kitose maskolijų pavergtose šalyse. Tam pasiekti reikalinga ūkininkus apgyvendinti kaimais, kaip tai yra Bolševikijoje. Tuo tarpu Lietuvos ūkininkai yra beveik be išimties išsikirstę vienkiemiais, nes tuo būdu ūkininkas galėjo tikslingiausiai išnaudoti savo sklypą. Todėl bolševikai neleidžia vad. naujakuriams kurti vienkiemiais, o grūda juos į kaimus, kurie pavadinti «grupinėmis sodybomis», nes tada lengviau bus pristeigti kolchozų. Kaip matome, ir čia bolševikai stumia Lietuvos žemės ūkį atžagareiviškais keliais, į maskolijų tipo kaimus. Lietuvos ūkininkas jau nuo baudžiavos panaikinimo šmė stegtius vienkiemiais. Ypač tuo atžvilgiu daug buvo padaryta nepriklausomos Lietuvos valstybės laikais, kada kaimai — tas baudžiavos palikimas — buvo beveik visiškai išnaikinti. Dabar bolševikai visą pažangų ūkininkavimą su stabdo ir vėl grąžina baudžiavos laiku kaimus.

Bet bolševikai slekia dar tolesnių tikslų, būtent, per «grupines sodybas» prieiti prie kolchozų. Ūkininkai, pagal bolševikų užmačius, verčiami išsivadėti savo atskirų žemės sklypų ir sodybų ir juos sujungti į bendrą ūkį (kollektyvinių ūkį — kolchozų). Tuo būdu ūkininką siekiama paversti tikru proletaru, priėrtu prie bendros žemės, kuri jam ne bepriskauso, be teisės savarankiškai šel mlininkauti. Faktiniai laisvieji Lietuvos ūkininkai, jeigu bolševikams bus duota kolchozus įvesti, bus paversti baudžianinkais, kurie tarnaus Kremlio despotui raudonajam oarui Josifui Visarionovičiui ir jo pastatytiems «činovnikams».

Vasario 19 d. (pagal senąjį kalendorių) sulėjo lygiai 80 metų, kai rusų caras Aleksandras II paskelbė baudžios panaikinimo manifestą. Tai buvo 1861 metais. O 1941 metais raudonasis caras—samozvancas vėl ruošiasi pavergti Lietuvos žemę į jėstį naują, bet dar bai sesnę, baudžiavą—kolchozus. Sovchozuose valstybiniuose ūkiuose—Lietuvoje laukų darbininkai baudžiavą jau eina...

Mūsų liaudies dainius, kun. Strazdas—Strazdelis, šis didysis anų laikų baudžiavos dainius yra parašęs šiuos posmus:

Štoj Lietuvoj, Lietuvėlėj,
Savo mieloj motinėlj,
Tiktai vienas dūsavimas,
Tik ašarų byrėjimas.

Bet jis taip pat yra ištarsęs šiuos pranašingus žodžius prieš to meto dvarponius!

Jau prikalta dng pieno, —
Ateis tokia dėl jų diena!

Šie Strazdelio žodžiai vieną kartą jau išsipildė. Taip pat baudžiava naujiems dvarponiams, esame tikri, bus pašalinta.

— Kaip veikia «tovariščo» Lochmatovo vadovaujamas paistas, patirame iš tos pačios «Tarybų Lietuvos», kuri patiekia tokį vaizdą.

«Su korespondencijos siuntimu pasitaiko kuriozų. Pav., ant laiško voko užrašyta: Drg. Butkytel, Zarasai, Šiaulių g-vė No 28». Bet su tokiu užrašu laiškas jau kelintą kartą pakliūva ne į Zarasus, bet dia pat, Kaune, į gjaalių g. No 28. Kartą baladoja duris, išeina — laiškanėis. Jis sako: «Čia juos laiškas». Pažiūria adresą ir matau,

Darbininkai ir žydas Icikas Meskup

Lietuvos darbininkų pravedžiavimas tinginiais, girtuokligis ir disciplinos lauzytojais jau nebeneina nuo sovietinės Lietuvos spaudos skilėlių. Štai oficialus «Tarybų Lietuvą» įdejo naują vedamąjį straipsnį, kuriame vėl užsiuolami darbininkai. Ypač kliūva profesinėms sąjungoms, kurioms prikajiojama, kad jos ginančios darbininkų reikalus. Darbininkai turį tiktai vieną uždavinį — dirbti. Už visa fabriko tvarką esą atsakingas tiktai direktorius, kurio valiai niekas neturis teisės priešintis. Darbininkų komitetai neturį pavirsti «dykinėtojų advokatais». Direktoriai turį elgtis labai griežtai ir tal kyti griežtas priemones. Pasak laikraščio, «darbininkų komitetai jokiu būdu neturi sudaryti darbininkų tarpe tokios nuomonės apie socialistines imonės direktorių, koks buvo darbininkų nusistatymas prieš kapitalistinių imonių vadovus». Laikraštis nori darbininkams įkalbėti, kad «juk socialistinio direktoriaus interesai sutampa su darbininkų, darbo masių ir tarybinės valdžios interesais». Netenka abejoti, kad fabriko direktorių—direktorių interesais, nes ir pat direktorius paskirtas bolševikų partijos bei jos pastatyto valdžios. Tačiau Lietuvos darbininkai iš savo patyrimo žino, kad direktorių uždavinys yra kiek galima daugiau eksploatuoti darbininkus.

Dar labiau Lietuvos darbininkams kliūva iš bolševikų partijos centro komiteto sekretoriaus Iciko Mosevičo Meskupo, kuris šmė į nagą profesines sąjungas. Girdi, profesinių sąjungų vadovai «nesupranta, jog profsąjungos — tai partijos ir vyriausybės politikos lazdai, jog jos turi padėti partijai vyriau-

sybei įvykdyti visus jų užsibrėžtuosius uždavinius». Vieno žodžiu, profesinės turi būti bolševikų partijos ir raudonosios valdžios paklusnios tarnalės.

O pasirodo, kad daugelyje vietų profesinės sąjungos buvo pabaudžiusios tikrai eiti savo pareigas, t. y. ginti darbininkų interesus. Pasak Iciko Meskupo, komunalinio ūkio darbininkų — Kauno garų darbininkų prof. sąjungos komitetas «pusiau nelegaliai susaūkė darbininkų susirinkimą ir jame buvo priimta antitarybinė rezolucija». Dar blogiau buvę Kauno «Imro» fabrike, kur profesinės sąjungos pirmininku pakliūvęs net kažkoks «niekšas» Narkevičius, kuris norėjęs «sukelti darbininkus prieš liaudies komisariatą ir partiją». Icikas Meskupas liūdnai konstatuoja, kad ilgą laiką jo įtakoje buvo žymi fabriko darbininkų dalis. Dabar, matoma, Narkevičius, kuris už darbininkų reikalų gynimą iš Iciko Meskupo gavo net niekšo vardą, jau yra pagal bolševikų metodus likviduotas...

Tolnu «drangas» Icikas išstare, jog kai kurie prof. sąjungos pavadavosios «atsilikusių» elementų įtakai, būtent, iš valdžios norima «kuo daugiau išspausti». O Icikas norėtų, kad tiktai valdžia gautų iš darbininkų kuo daugiau išspausti, nes tokia yra bolševikų partijos politika. Prof. sąjungos neturinės kovoti su fabriko administracija, o dabar esą taigi: «Jie (darbininkų vadai) organizuoja darbininkus prieš administraciją, prieš direkciją ir net prieš liaudies komisariatą. Tokį žalingą nusistatymą mes turime pamerkiti ir nedeldami jį išgyvendinti».

kad ne man, nors gatvės ir namo numeris atitinka. Bet miesto pavadinimas ant voko aiškiausiai parašytas ir dar pabrunktas — Zarasai. Laiškanešiu sakau, kad įteikiama ne tam adresui — čia užrašyta Zarasai, Šiaulių g. 28, bet ne Kaunas. O laiškanėis mane klausia:

- Čia Šiaulių gatvė?
- Šiaulių...
- Dvidešimt aštuntas numeris?
- Tokiai numeris.
- Tai ką čia kalbate. Taip užadresuotas, visai telsingai užadresuotas. Imkite laišką ir darykite su juo, ką norite. Tai pasakęs, laiškanėis numetė laišką ir nuėjo.

Kas dabar gali garantuoti, kad man adresuoti laiška nenustatėmami į Zarasus ir ten dvidešimt aštunto numerio gyventojai siūdomi. Gal Zarasuose ir atidseni paštininkai, neteislingai atsiųstus laiškus grąžina. Bet toks laišku siuntinėjimas iš miesto į miestą gali daug reikalų suvėlinti. Tokių dalykų neturi būti, mūsų partija juk nuolat moko ir reikalauja, kad kiekvienas, ko kias pareigas bebtu, kad jas eitu sąžiningai, atropiai, rūpestingai.

«Tarybų Lietuva» prie tos korespondencijos deda tokia antraštę: «Verčia imti svetimus laiškus».

Kaunas. — Lietuvos rašytojas Iognas Jurkūnas-Selaius, ištrūkęs iš bolševikų okupuotosios Lietuvos ir dabar gyvenantis Stokholme, švedijoje, parašė švedų kalba knygą: «Raudonasis vanaas kyla». Veikalas vaizduoja Lietuvos gyvenimą nuo 1939 metų spalio mėn. 29 d., kai Lietuvos kariuomenė įžengė į Vilnių, iki 1941 metų rugpi-

čio mėn. 11 d., ligi visiško bolševikų įsigalėjimo.

Šį Lietuvos laikotarpi veikalus vaizduoja dramatiniais vaizdais, trumpais pasikalbėjimais su miestiečiais, ūkininkais, darbininkais, buvusiais ir dabartiniais komunistinės valdžios nariais. Aprašymas gausiai pailiustruotas faktais ir skaidriais.

Veikalas pirmoje eilėje taikomas užsieniams. Išleistas, kaip minėta, švedų kalba, bet netrukus išeis ir anglių bei vokiečių kalbomis. Užsienis bus supažindintas taip pat su komunistų žadamais «rojaus». Švediškas knygos vardas yra toks: «Den Roda Floder Stigen» (Raudonasis Tvanas Kyla).

Kaunas. — Nudriekusių rusų gaujos vis labiau užplėsta Lietuvą ir jos kaimynės Latviją ir Estiją. Jie atvažiuoja iš Rusijos. Rusijoje komunistinė valdžia šiaip taip «įrodo», esą, jie Lietuvoje stovincijų kareivių gimines, ir tada gauna leidimą atvykti. Jie tie siai išbadėję, o apsirėngimas toks, kad joks elgeta Lietuvoje niekad taip «neįdabino». Jie užpuola būriais prie didesnių miestų esančius kaimus ir juos varginate vargina, ieškodami ir elgetaudami maisto. Lietuviai patys maisto jau beveik neturi, o kurį dar turi, tai laiko suslėpę, nes visiems aišku, kad artinais tikro bado metai, kurie Lietuvą sulgytine su kitomis «broliškomis respublikomis».

SKAITYDAMAS „SVIESA“ ŽINOSI TIESA

Noticiario Religioso

Ne Raštikis, o Pakštas

EVANGELHO PARA VI DOMINGO DEPOIS DA PASCOA

Quando perem vier o Paraclito que eu vos enviarei do Pai, o Espirito de verdade que procede do Pai, elle dará testemunho de mim. E tambem vos dareis testemunho, porque estais commigo desde o principio.

Conclusão das ultimas exhortações de Jesus

Estas coisas vos tenho dicto, para que vos não escandalizeis. Lançar vos-ae fora das synagogas; e vem a hora em que qualquer que vos mate, julgará prestar serviços a Deus. E vos farão isto, porque não conhecem ao Pai, nem a mim. Mas estas coisas vos tenho dicto, para que, quando chegar a hora, vos lembreis que eu vos disse.

EVANGÉLIJA VI SEKMADIENIŪ PO VELĪKU

Kuomet gi ateis Ramiņotajas, kurj aš jums sūjstā nuo Tēvo, tiesos Dvasi, kuri jē Tēvo eina, jē lūdys apie mane. Ir jūs lūdysite, nes nuo pat pradzios es manim esate.

Tai aš jums kalbējau, kad nesī piktumēte. Jē iēmea jūs jē sinagogu; atelna ta valanda, kad kiekvienas, kura jūs uzmaš, tarsie tarnanjas Dievui. Tai jē jūnas darys, nes nepažino Tēvo, nē manes. Bet aš taj jums kalbējau, kad atējūs tai valandai, atsmintumēte, jog aš buvāš taj jums sakēs.

Prof. FR. BALODIS.

"Ir vis dėlto - drąsos, drąsos!"

Red. P a s t a b a: Šio straipsnio autorius yra žinomas latvių istorikas prof. Fr. Balodis, iki bolševikų okupacijos buvęs Rygos universiteto profesorius. Už nuopelnus Pabaltijo tautų praeities tyrime ir tauto Didžiojo Universitetas Kaune buvo suteikęs prof. Fr. Balodžiui istorijos garbės daktaro laipsnį. Prof. yra pabėgęs iš bolševikų okupacijos ir dabar gyvena Stokholme, Švedijoje. Jis iškelta įdomia mintis — Pabaltijo kraštų ir jos išvievijos vienybė. Istikrųjų Pabaltijis atsikėlęs sudarys vieną galingą valstybę.

«Visi mes kenčiame tą patį skausmą, liūdimė tą patį liūdesį dėl mūsų raylimės tėvynės; kai kalbi apie savo skausmą, žinok: toks pat yra ir mūsų... Taip maždaug galiu išversti J. Rainio žodžius, tartus vienos eilės dar anais rusų priespaudos laikais Pabaltijo kraštuose. Šie liūdinai žodžiai tinka nemažiau ir šių dienų nelaimin- gami padėčiai apibūdinti.

Kaip politiniai pabėgėliai, būdami toli savos mylimos tėvynės, turime pa- zisakyti, kad mūsų nuolat vis traukia, nors mintyse, namo. Atsiraimimai iš perėitų laikų, kurie jau rodėsi be- užstrina, kaip lygiai atsiraimimai iš nesona pergyvenimų, iš darbų ir kovų už geresnę tėvynės ateitį, — iškyla dabar vis dažniau, tarytum gražesni ir turtingesni, negu jie atrodė pirma. Praeitis atrodo šiandien lyg kokia sau- lėta pasaka, laime ir pasisekimas pa- gražinta, o dabartinis — kaip toks elogiškas, kaip sunkus sapnas, kuris tu- ri juk greit baigtis.

Tarytum, sunkus, kiaušus bandy- mas — apniko mūsų žydinčią tėvynę barbariškos plėšikų gaujos, at- naidamos skurdą, pakeisdamos krašte džiugumą bei linksmumą sielos kan- čiomis ir sunkiu skausmu, giliu liūde- siu.

Kur prieš pumeti matedi energin- ga ir tikalngą darbą, atliekant patri- jotinius uždavinius, kur mokyklos ir universitetai, mokslo bei meno, lenk- tyniaudami, stengėsi pakelti ir išry- kinti savąją kultūrą, — ten drumzdžia šiandien darbutumo nuotaita, bolševi- kų komisarai, kurie vietoj pažadėtosios laisvės atneša blogiausios rūšies ver- govę ir sąžinės prievartą; ten — spok- so prieš mus tušti nacionalizuotųjų prekybos įmonių bei sankrovų langai, nusavinti bankai. I mokyklas ir uni- versitetus stengiasi įsikverbti bolševi- kiškoji dvasia, pastodama keliai laisvai mokslo plėtočiai, trukkydama laisvą

minties lakumą, įterpdama meną i ru- siškas formas ir rusiškas nuotaitas: muziką — i šurkštelius aziatiskųjų dai- nų motyvų garsus, teatrą — i propa- gandos centrus raudonosios Rusijos ir Stalino garbei, kurybinį meną — i barbarišką spalvų mergulijavimą arba svetimos rusų priespaudos ir bolševi- kiškųjų stekiamų liaupsinimą.

Tur būt, niekuomet praelyje (net ir sukiusiu istorinių bandymų metu) Pabaltijo tautos — lietuviai, latviai ir estai — nėra atjautę taip sunkiai savo li- kimo smūgi, kaip šiandien: yra sunku, net labai sunku pasijusti patekus i skaudžią nelaimę po to, kai esi jautę- sis laimingas, po to, kai mūsų tautos visą yra išrejusios ir visu kuo yra ga- lėjusios naudotis, kas žmogaus laimei yra reikalinga.

Ir vis dėlto — «drąsos, drąsos!», turi būti mūsų šūkis, nes negalime nu- stoti vilties, jeigu mes savo tėvynei gera linkime. Priešingai, mūsų parei- ga, pareiga visų, kurie nesame po tie- siogine bolševikų priespauda ir kurie nekenčiame negailėstingos juocenzūros, yra daryti visa, kad padėtume mūsų tėvynei atgauti savą laimę ir savo tau- tinę laisvę. Ir kaip šiosa yra, kad Die- vas yra, taip turi juk pagaliau ir tai- singumas pasaulyje įsiviešpatuoti.

Laikykimės visi pabėgėliai kartu, ir ne tik vienos tautos nariai, bet visi — lietuviai, latviai ir estai, tuomet ga- lime tikėtis laimės. Viena latvių pa- tarlo sako: «Kas pagatni pui nakotni svetl», — «kas trija praeitj, tas laimi na ateltj». Atsiraimimai, kokių didelių laimėjimų yra pasiekę praelyje bei dradarbiavime! Atsiraimimai karalių Mindauga ir jo genialus darbus, nu- veiktus 1226—1263 metais, kurie evie- nijo Lietuvą. Aš manau, istorija pa- žįsta tik nedaugelį karalių Rytų Euro- poje, kurie būtų buvę prauatesni di- plomatai ir karvedžiai, kaip Mindaug- gas, kurie darbai tautinei Lietuvai kul- tūrai pakelti ir išplėsti reikta taip pat neisletiti iš akių.

Nenoromis ateina i galvą ir geri santykiai, kurie buvo susidare tarp Lietuvos ir latvių kraštų, t. y., Kuršo ir Žemgalij. Kartu veikdami jie yra ne kartą nugalėję bendrą priešą: atei- minkime tik 1236 m. metų mūsų ties- siauljais, 1224 mūsų ties Embutę ir 1260 mūsų palei Durbe.

1262 m. Mindaugas galėjo nutrauk- ti savo sutactį su ordinu ir — Dievas žino, kokių pasisekimų būtų dar galė- jęs Lietuvai ir latvių (ypač žemaičių, kurių ir žemgalij bendradarbiavimas pasiekti, jei Mindaugas 1263 metais

Amerikos lietuvių katalikų dien- raštis «Drangas» viename tik ką atė- jusių numerių džiaugiasi generolo St. Raštikio atbėgimu Vokietijon ir sako, kad Lietuva dabar turės vadą kovoms dėl laisvės ir vėliau, kai ta laisvė bus atkoveta.

Drango su «Draugu» mes džiaugiamės, kad daugiau lietuvių pabėga iš skerdyklos. Be abejonės, kiekvienas lietuvis bus naudingas naujaijai Lietu- vai, ypač tas, kuris matęs šalto ir kar- to, kuris patyręs savo kailliu, kokia yra sunki vergijos našta, kuris tą našta pato ant savo kupros latkės. Tačiau, jei jau kalbėti dėl būsimosios Lietuvos vadų, tai mūsų nuomonė yra kitokia, negu kolegos «Drango». Žinoma, tai yra vien spekuliantyvinės sąvokos, tai yra ieško drožimas šerkai dar tebesant medyje, tačiau jei jau pradėjome iešmą drožti, nusidroškime toki, kad neįstrig- ty antrą kartą gomuryje. Atstovauda- mi nors ir nežymni lietaviškai Kolo- nijai turime teisės Lietuvos reikalais ir mes pakelti ir plėsti savo balselį.

Nieko neturime prieš generolą Raštikį, kaip žmogų, kaip lietuvi. Ta- čiau, kariuomenės ar net tautos va- dais, kaip generolui, negu gen. Ra- štikiui, kaip žmogui, kaip lietuviui.

Šis generolas, kaip žmogui, kaip lietuviui, tikis engėbėjo dramatišiais momen- tais parodyti. Pirmiausia, jam trūksta i to- li siekiančio žvilgsnio. Jis dar gal ir perjaunas turėti aštrus vanago akis, kurios perskroty miglota ateities už- daugą ir savo Gimtajį Kraštą pamatytų keliomis desimtimis metų į priekį. Jis yra karys, griežtas žmogus, bet — ne politikas, ne visuomeninkas, ne tautos vadas. Tai mes sakom atėbėje su dre- bantia širdimi jo veiklą Lietuvos tra- gedijos dienomis. Nersikėjo generolo Raštikio — kiekvienas Kisingas būtų atlikęs tą uždavinį, kurj atliko jisai. Faktas yra šis: negarbingai išformuota jo vadovaujama kariuomenė, atiduoti priešai jos ginklai, išduoti šimtai ir taktantai jo draugai, o jis — garbin- gal ir saugiai pasprukęs Vokietijon...

Negalime kaltinti Raštikio, jei pe- litikai, jei sulepiėjusi tautininkijada na- tarė atiduoti kraštą rusams. Tačiau jis kaltas, kad turėdamas krašto pasitikė- jimą, šios puvely kravos nelėmetė ku- rią naktį iš Lietuvos ir nepastatė koali- cinės demokratinės vyriausybės. Gen. Kubiliūnas daug garbingiau savo vardą iras į Lietuvos istoriją. Jei Raštikis buvo vadas, jo sąžinė jam turėjo saky- ti, kad jis privalo žiūrėti Lietuvos rei- kalų, ne Smetonienės dyro. Dėja, su skausmu širdy mes sakome visiems ži- nomą tiesą, kad Raštikis dėl savo cha- rakterio švelnumo norėjo pyktis su... moterimis ir tai prisidėjo dalimi prie Lietuvos žlugimo. Jis ne kartą gavo įsitikinti, kad kraštas juo pasitiki. Nuo kairiausio ligi nuosirdžiausio kataliko jis buvo minimas, kaip Lietuvos išgel- bėtojas. Galutinėje sąskaitoje iš viso išėjo tik — piš. Jei vieną dieną būtų jis išdrįsęs ryžtingam «bandomajam ma- nevroi» Kaune, šiandien gal tebeturė- tome laisvą Lietuvą, o jei laisvos ne-

nebūtų buvęs išdavikiškai nužudytas.

Tie keli pavyzdžiai rodo ir pamo- ko mus, kad turime laikytis išvien. Karšta mūsų tėvynės meilė ir garbinga vienybė padės mums įtikinti pasaulį mūsų ir mūsų kraštų naudai, — tuomet ateis vėl laikas, kada mūsų tautos atgaus savo laisvę ir mes galė- sim vėl būti namie tarp sąvųjų lai- mingi.

Turi ateiti Europoje vėl laikas, kuomet įsigalės teisingumas ir kuomet nebegalima bus žaisti ar prekiauti ma- žųjų tautų likimu.

Telaiminje Dievas mūsų tėvyne, telaiminie Dievas laisvąją Lietuvą ir jos laisvasias kaimynines tautas Latvi- ją ir Estiją!

Skaityk „Šviesa“

turėtume, tai paskutinis mūsų laisva- akts nebūtų buvęs toks gėdingas: ru- sams nebūtų bent ginklai ir karo vado- vėbė tekusi, kaip dabar teko, degenera- ratui Vitkauskui ateistojus svetimo im- perializmo tarybon. Jei Lietuvos tauti- ninkijada ir buvo nutarusi atiduoti kraštą rusams, gen. Raštikis, vis tuo- pačiu tautos pasitikėjimo remdamas galėjo daug ką išgelbėti. Jis galėjo pa- sielgti, kaip buvo pasielgta Pietuslavijai su išdavikais, galėjo pamažu trauktis riuomenę Vokietijos link, aviacijai iš- kyti padaryti kosės okupantų silėse, v- likusius ginklus sunaikinti, aukas išve- ti. Dabar Lietuva pralaimėjo ir pa- davė taip kvailai, kad iš tikrųjų us- lėnių lietuviai galvoja, kad ne tik tauti- tininkai sukvalijojo, (jie niekad proto nėra turėję), bet kad sukvalijojo ir ka- ro vadovybė, kad sukvalijojo ir gen. Raštikis.

Jei jau kalbėti apie vadus iš ka- riuomenės eilių, tai gal galima kalbėti tikrai apie atstovą Berlyne Kazį Skir- pą.

Tačiau mes esame iš viso nušala- tę prieš tokią kariuomenę ir tokius va- dus, kokius turėjo ji Nepriklausomoje Lietuvoje. Ši kariuomenė pasirodė ge- ra tik tada, kai jos... nebuvo! Nuo ark- tinių karaliai stebuklus darė, nei- žalio laisvę.

lo atėję... jų dvasia buvo galinga. atgavus, šį kariuomenė vis lepiėjo, kol galutinai buvo paversta valdančios ki- kos angelu sargu. Nenuostabu, kad iš- sienij kariniai žurnalai Lietuvos kariu- menės visai nevertino, kaipjo aklo poli- tinio įrankio. Nenuostabu, kad vėliau Kauno policija jau buvo geriau ginkluo- ta, negu mūsų «kariuomenė». Nepai- sant visa to, kraštas jai maedavo da- gybę pinigų, buvo gaštinama daug lai- ko, eikvojama propagandinė jėga ir tt. Už kariuomenei išmesta pinigų kiekvienam Lietuvos gyventojui buvo galima (skaitant šeimynomis) pasitai- uduo namai! Tuo tarpu karo vadovy- bė mums kalbėdavo, kad kariuomenė esanti reikalinga ginti «ligi paskutinio kraujo (o gal šampano) lašo Lietuvą». Kaip jį Lietuvą nuo lenkų, vokiečių ir rusų ultimatumų «gydė», žinome iš Lietuvos karininkėlis visur vaidino V- tautos Didžiuosius, tos kariuomenės ko- mendantai buvo tokia šlykšti ryklė Lietuvos gyventojams tautininkijada- rankoje, kad Dieve apsaugok! Lengvai gauta alga jė mētydavo viskiems nu- kams, tik jau ne rimtims dalykams, ne menui, mokslui, literatūrai. Lek- diausias «inteligentas» Lietuvoje ir bu- vo — žemesniojo laipsnio karininkas, žymus mergogauda, girtuoklis, plonu smegenų vyras ir diktatūros patalkė- nas.

Nuostabu, kad amerikiečiai nemė- to didžio Lietuvos vyro, kuris gyvena jų tarpe ir kuris vienintelis yra euro- pinto masto žmogus — prof. Pakštas. Kas žino, kiek jis sielojosi Lietuvos rei- kalais, kaip jis pamatė visų įvykių eigą, tas pasakys, kad tik jis tinka Lietuvos vairininko vėitai. Išauklėtas, amerikiečių kultūros, kupinas moder- nių laikų tempo, aštrus žvilgsnio atei- tin — prof. Pakštas ne tik išveitų Lie- tuvą garbingais keliais, bet duotų jai amerikoniško gyvenimo tempą. Ame- rikonizmo mes esame didžiausiai šalinai- kal ir jo ilgimės savo šaliai. To ame- rikonizmo autentiškiausiu atstovu būti- ne kas kitas, tik prof. Pakštas.

Nesmerkiamė nė ginkluotos jėgos, tik sakome, kad ši jėga turėtų būti vi- sai kitokiais pagrindais organizuota. Reikia priminti tą sistemą, kurią turėjo Vokietija Versalio taikos metu. Ji ne- turėjo kariuomenės, bet turėjo karinink- kus. Ir ji dabar nuostabianusis daly- kas daro. Reikia ir Lietuvai tokiais pagrindais suorganizuoti kariuomenę. Juk mes galėjome turėti dar «galinges- nę» armiją, bet ta armija vistiek nebū- ty radusi Europoje sau lygaus priešų pasimūši. Nebent Latvija ir tai labai abejotina, ar dar būtume ir prieš ją laimėję...

Tad j «Draugo» siūlymą mes atea- kome kitu siūlymu: Ne Raštikis, o — Pakštas.

RU A
Prėimi
TRIP
Priėimi
RU A B.
K
S k
Netoli si
naojos ž
yra nau
okinink
dandami
dėmės sk
Raitinė:
Paulo.
širaucis
raukinir
Irag

Skaitykite, Sviesa

Ar jau girdėjote apie kolonizaciją Paranos Šiaurėje?

Apie Paranos estado šiaurės eritį daug kalba ir pasakoja, tačiau lietuviams, suinteresuotiems kolonizacijoje ir įsikūrimo žemės ūkyje nepatartina klausyti jokių kalbų, o reikiama nuvažiuoti į vietą ir patiems įsitikinti.

ŠIAURĖS PARANOJE visur žemė aukščiausios rūšies „terra roxa“, padengta stambia ir puikiu mišku.

ŠIAURĖS PARANOJE anglų kolonizacijos kompanija Cia. de Terras Norte do Paraná turi pusę milijono akrių geriausios žemės. Labai sveikas klimatas, puikus vanduo, geležinkelis ir automobilių keliai į vietos, aukštos ūkio gaminių kainos. Visa miško medžiaga galima parduoti vietoje, kur veikia 52 lentpjūvės. Nuosavybės dokumentai garantuoti. Žemė parduodama išsimokėjimui 4-5 metams po 650 mlireisų už akarį (apie 2 su puse ha). Vietos labai gražios ir lygios. Duodami nemokami biletai važiuojantiems apžiūrėti žemių.

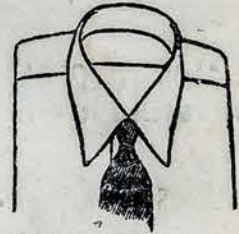
Dėl smulkesnių informacijų ir nemokamų bilietų galima kreiptis asmeniškai ar laiškais pas kompanijos įgaliotinį **ST. VANCEVIČIU**, RUA AFONSO PENA, 289, S. PAULO Tel. 4-8371. Iš São Paulo į Šiaurės Paraną galima važiuoti gegužės 26, birželio 16, liepos 7 ir 28, rugpjūčio 18 ir rugsėjo 8 dieną.

PASTABA: Paranos šiaurėje jau turi pirkti žemės žemės apie 40 lietuvių šeimų.

Seniausia Lietuvių kolonijoje siuvykla

„KAUNAS“

VEDAMA KAUNE DIPLOMUOTO SIUVĖJO JUOZO ŠLIKTO

Prie siuvyklos taip pat turime pardavimui baltinių, kaklaryšių, diržų, pešnešų, kojinių, įvairių galanterijos prekių ir gatavų drabužių. Čia paduodame kai kurių gatavų drabužių kainas:

VYRIŠKOS KELNĖS

Pusvilnonės medžiagos	18\$000	brimo nuo	3\$000 iki 5\$000
Geros išėginės	22\$000	kostiumėliai nuo	10\$000 iki 18\$000
Vilnonės nuo	35\$000 iki 50\$000	kostiumėliai vilnonės	
Darbinės brimo kelnės nuo	6\$500	medžiagos mūsų pačių	
iki 14\$000	idarbio nuo	40\$000	

VAIKAMS KELNAITĖS

NAUJIENA: Iš gerųjų medžiagų likučių turime pasiūvę mūsų siuvykloje mokyklinio amžiaus berniukams kelnaitių, kurias parduodame labai pigiai. Prekės sukauptos vitrineje pigiau negu kitur. Užeikite įsitikinti. Esame pasiryžę kuogeriausiai patarnauti.

Rua Duque de Caxias, 40

(Prieš Sorocabana stotį)

„Sviesa“ platinti gerą darbą skatinti!

Antonia Ruiz

Pribuvėja--Slaugytoja
Diplomuota São Paulo universiteto.

D-ras A. Jazara-Snege

RUA QUATRO, 61

VILLA ZELINA.

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.)
Vidaus, veneros ir moterų ligų specialistas. Chirurgija. Priėmimas nuo 9-12 v. ryto ir 3-7 v. v. Ladeira Porto Geral 106, 2 andar salas 4 ir 5. (kampas rua Boa Vista e 25 de Março). Gyv. butas ten pat 5 aukšte. Telefonas 2-5068.

M. M. KOGANO LABORATORIJA

MEDECINISKAS ISTYRIMAS:

Kraujo, nugarkaulio smegenų, šlapimo ir išmatų. Sifilio ir gonorėjos nustatymas.

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 242 3-as aukštas. Priėmimo valandos nuo 9-12 ir 3-7. Sekmadieniais 10-12

Dr. A. Candia

VENERINĖS LIGOS:

TRIPERIS (Visose stadijose—astrus ir kroniškas), SIFILIS Greitas ir moderniškas gydymas.

Priėmimas nuo 9-12 ir nuo 2-7. Sekmadieniais 11-12. Lengvos mokėjimo sąlygos.

RUA BARÃO DE ITAPETINGA 242, 3 aukštas Telef. 4-0218. Kalba rusiškai, lenkiškai, vokiškai.

Sklypai daržams

Nauja Gleba

Netoli stoties Carvalho de Araujo, prasidėjo parduodavimas paajos žemės mažiems ūkiams—daržams, kur jau didelė dalis yra naudojama įvairių ūkių kultūra. Čia pat yra keliolika kininkams naujakuriams pastatytų namų, kurie taip pat parduodami drauge su žeme išsimokėtinai. Pirmą negu pirksite žemės sklypus daržams ar ūkiams, aplankykite čia siūlomus sklypus ir įsitikinkite jų naudą.

Adresas: Rua José Bonifacio, 98—1º andar—sala 4 Tel. 2-7549. São Paulo. Sekmadieniais ir šokiadieniais ištira savaitę galima pabrintis letoje, krautuvėje prieš Carvalho de Araujo stotį pas ANTONIO KIRSTEN.

Sklypiniai iš stoties Norte šieina: 7,19, 9,25; 10; 11,45; 14,04. Registruoti nr. 45 iš 10-12-38, trečioje apylinkėje.

Vaistinė Dom Bosco

Savininkas Juozas Lukoševičius

Didelis pasirinkimas įvairių rūšių vaistų — vietinės gamybos ir užsienių. Taip pat yra parfumarai. Kainos minimalios. Lietuviams daroma nuolaida!

Rua Bom Pastor, 18 Ypiranga

Tel.: 3-0100

Dr. Borís Chipiakoff

RUA YPIRANGA, 193 (kertė rua Santa Ephigenia) Telf. 4-0316

Vidurinės, nervų, odos ligos. Speciali venerinių ligų klinika. Visiškas genorėjos išgydymas per 10-15 dienų su garantija. Konsultorija atidaryta nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 iki 12 val.

Dantistė LEVKOVIČ

Su ilga praktika Europoje ir čia, São Paulo, gydo dantis be jokio skausmo, traukia taip pat be skausmo už 5\$000, įveda parcelano ir sidabro plombas už 10\$000 su pilna garantija.

PAULO AMBRAZEVIČIUS

R. Silva Pinta 264.

RUA CICLAMES nr. 52 Villa Bella.

Laikrodzių Gydytojas

Lietuvis Pijus Radzevičius Gydo „ausirgusius“ įvairių firmų ir visokių rūšių laikrodžius. Taiso ir įveda naujas dalis pagal reikalą. Laikrodžius išvalo ir jie vėl įgauna naują išvaizdą ir šjimo tikslumą.

Be to, taiso apirankes, auskarus, žiedus ir kitus panašius daiktus.

Darbas sąžiningas ir garantuojamas. Lietuviams duodama nuolaida. Užsikite ir įsitikinsite!

Pijus Radzevičius
Rua 9 — Nr. 9
Villa Zelina

Vokiečių fotografijų įstaiga „BERNARDO“

Isteigta 1890 metais
Atlieka įvairius darbus fotografijų srityje. Specialybė pavidinime, o taip pat su dailia. Darbas greitas ir sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Doro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Castano 44 (senas nr. 103) Tel. 4-8076 SÃO PAULO

ŠVIESA

— LUZ

LAISKAS IS AMERIKOS BRAZILIJOS LIETUVIAMS

MINTIMIS SKRENDU PAS JUS. DĖKUI UŽ VISKĄ. — KAIP AMERIKIEČIAI
KOMUNISTAI SUDIEVOTĖJO. — AR ĮSTOS AMERIKA Į KARĄ.
— KIEK UŽDIRBA DARBININKAI.

Jau vaikštau laisvės šalies — Amerikos žeme. Tuoj bus trys savaitės, kai gyvenu technikos krašte, bet jūs galite mane kaitinti, kodėl taip ilgai nieko nerašiau. Juk buvau pažadėjęs jūsų gabiam ir sumaniam Kapelionui Kun. A. Arminui tuojau parašyti pirmuosius išpūdžius. Norėjau atsipeikėti ir kiek nors pastoviau sustoti, todėl tik po pustrėčios savaitės leidžiu plunksną į darbą ir tegu ji šiandien pasako, ką aš jaučiu ir kuo dabar gyvenu. At virai pasakysiu, kad dar ir dabar gyvenu jumis ir, be to, stebiu Šiaurės Amerikos gyvenimą.

MINTIMIS SKRENDU PAS BRAZILIJOS LIETUVIUS.

Kur beeinu, ką bedirbu, labai dažnai mintimis skrendu į jūsų gyvenamąjį kraštą — Braziliją. Dažnai galvoju apie pasilikusius S. Paulo mieste lietuvius katalikus, kurie tiek daug pasišventimo ir energijos rodo viešajame gyvenime. Lietuvių Katalikų Bendruomenė dar ir dabar žavi savo darbais, ypač sumani ir veikli Katalikų Bendruomenės valdyba yra gyva mano vaizduotėje.

Kai mane apsiaučia liūdesys, iš girdus apie brolių lietuvių kančias okupuotoj Lietuvoje, paskęstu mintyse ir girdžiu ne tik jų aimanas, bet taip pat ir jų choristų ir choristų gražiuosius balsus, kurie mane žavėjo gyvenant V. Zelinoje. Kai paskęstu jūsų dainų ir giesmių aiduose, tarsi išgirstu kokį tai aidą ir sielos gilumoje su poetu Bern. Brazdžioniu drašiai visiems sakau:

«Tikiu, kad tu, o Dieve, iš ka
[ro ir žudynių
tautų tautas vedi,
kaip kūdikį, pro prarają ir
[manąją tėvynę
išvedęs, tarsi: auk, žydėk!»

Aš jus pamilau lietuvių brolio meile, nes jūs, Brazilijos lietuviai, gerai ir jautriai atjaučiate okupuoto lietuvių kančias ir vargus, kuriuos

jūs sulaukė iš okupanto rusų bolševiko. Dažnai, labai dažnai jus prisimenu, nes jūs puikiai suprantate kokio būklėje yra mūsų tėvų ir prosenelių žemė ir jūs esate gyvi Lietuvos Nepriklausomybės reikalams ir suprantate kokią vergiją ir baudžiamą atnešė į Lietuvą Stalinas ir jo pakalikai. Brazilijos tikras lietuvis baurisi Stalino ir jo sėbrų melagystėmis, apgavystėmis ir teroru, todėl jo širdis toli toli nuo komunizmo ir jis viską daro, kad Lietuva vėl būtų laisva ir apvalyta nuo okupantų rusų bolševikų bacilų.

Labai dažnai prisimenu jūsų vaišingumą, o ypač skanūs kopūstus ir barščius. Todėl jaučiu pareigą pareikšti padėką visems ir visiems o ypač reiškiu padėką Kun. A. Arminui už tėvišką rūpestingumą man gyvenant Brazilijoje, Seselem Pranciskietėm už gerą širdį, p.p. Cemar-kams už šaunų ir puikų priglaudimą ir maitinimą savo namuose, Lietuvių Katalikų Moterų Draugijai už nuoširdžias išleistiuves, o Lietuvių Katalikų Bendruomenei už gražią dovaną, kurią labai dažnai nešu savo rankose ir ne vienas amerikietis klausia: «Iš kur gavai tokį daiktą». Trumpai atsakau: «šis daiktas yra padarytas iš gyvačių odos». Todėl ne vienas amerikietis krūpteli ir jo akyse atsistoja gyvačių lizdai!

Jūs esate man artimi, nes jaučiu, kad mus visus jungia Lietuvos Nepriklausomybės mintis, todėl dar sykį sakau: «Iki pasimatymo naujojoj Nepriklausomoj Lietuvoj, kur visiems užteks ir žemės ir duonos, o ypač sąžinės ir laisvės».

PIRMIEJI IŠPŪDŽIAI AMERIKOJE.

Amerikoje jaučiuos gerai, nes amerikiečiai supranta kokioj būklėje dabar yra mūsų broliai lietuviai okupuotoj Lietuvoje ir gyvai rūpinasi naujos Lietuvos atstatymu. Amerikietis lietuvis ilgisi taip pat savo tėvų laukų, upių ir miškų, kaip jūs gyvenantieji Brazilijoje. Amerikiečio lietuvių lūpose labai dažnai pa-

sigirsta lietuviška daina ir giesmė, tik galiu pasakyti, kad jūsų balsai yra jautresni ir švelnesni lietuviškai dainai ir giesmei.

Yra ir čia lietuvių, kurie liaupsina ir garbina Staliną už jo melagystes ir suktybes, bet jų nedaug ir visi iš jų juokiasi ir pataria jiems važiuoti į Maskvą «laižyti» Stalinui ir jo pakalikams puspadžių... Nors ir garbina Staliną, bet ir jiems Amerikos duona skanesnė, negu Maskvos, todėl ir nebando vykti į bolševikų sukurtą «rojų», o tik save apgaudinėja ir bando kitus nuniekindi.

Kartą čia komunistus Amerikos policija gerokai pačiupinėjo. Vieną naktį ateina policija į komunistų namus ir sako: «Renkis, važiuosime». Ir išvežė į kažkokią salą. Kitą naktį ateina į lietuvių butą, prikelia šeimininką ir sako: «Važiuosime». Vyras nusigandęs klausia: «Kur ir kodėl aš turiu važiuoti, noriu miego». Policininkai trumpai paaiškina: «Juk tu esi komunistas — važiuosime į vieną salą». Vyras aiškiai atremia apkaltinimus ir drašiai parodo ant savo kaklo Šv. Panelės medalikėlį. Policininkai pažiūri vienas į kitą ir sako: «Čia bus apsirikišimas». Nekaltą vyrą paliko ramybėje. Šis vyras nuėjęs į fabriką papasakojo kitiems apie šios nakties įvyki. Lietuviai komunistai sužinoję kas darosi, kitą naktį visi ant kaklo užsidėjo Šv. Panelės medalikėlius, kad galėtų apsisaugoti nuo grėšiančio pavojaus.

AR Š. AMERIKA ĮSTOS Į KARĄ?

Sunku pasakyti. Tik gily įspūdy gavau, gyvendamas pustrėčios savaitės Amerikoje, kad daugelis nenori stoti į karą prieš vokiečius. Dabar darbininkai gerai uždirba, bet laukiama šiek tiek sunkesnių dienų, nes kai kas brangsta, o be to, įvedami nauji mokesčiai. Dabar darbininkas gerai gyvena, nes yra tokių darbininkų, kurie į savaitę uždirba apie 60—70 dolerių. Prie laukų darbų darbininkai per dieną gauna daugiau kaip tris dolerius, nes pasigendama laukų darbininkų — kas gali veržiasi į fabrikus.

Lietuviai amerikiečiai sveikina jus ir prašė pasakyti, kad Pietų ir Šiaurės Amerikos lietuviai suburtomis jėgomis atgaus, atstatys naują Lietuvą, kurioj visi pasimatysime.

Reiškiu pagarbą. Jūsų pasiilgęs

K. BARAS.

1941. V. 9.

Mielas Kun.

Aleksandrai,

Labai atsiprasau, kad greit nėra šiau, nes basėians nuo vieno kampo prie kito. Dar pastovios vietos neturiu. Buvo sakyta, kad galėsiu dirbti prie «Darbininko», bet dabar dar neaišku. Galiu gyventi pas kun. Jūrą ir vieną savaitę gyvenau, bet tik gyventi ir dairytis — nepatogu, noriu gauti kokį darbą prie laikraščio — todėl dabar dar ieškau. Nėra taip lengva Amerikoje įsikurti, kaip maniau. Bet vis tiek turiu ieškoti darbo ir surasti: Pas kun. Jūrą galėčiau gyventi ir atlikti

kai kuriuos jo asmenišką pobūdžio darbelius, bet noriai daugiau pasireikšti viešajame gyvenime. Bandyju ieškoti žurnalistinio darbo — gal pasieks rastį

Amerika nėra taip pasirengusi padėti Anglijai, kaip mes manėm, gyvendami Europoje, bent taip man atrodo, kai susitinki su lietuviu piliečiu. Amerika nori išlikti neįsivėlusį į karą, taip nori plačioji visuomenė. Pasijęs Tavęs ir tavo gerųjų parapijiečių. Todėl sveikint p. Cemarukus, pesakty, kad jo gerimai amerikiečiams patinka, (viena bonka sudužo) sveikint Silikukus, ypač švelnią Danutę, p. Petravičius ir jų senelius ir vaikiukus. Paveikink Seseles Pranciskietes, kurioms reikiu simpatijas. Taip pat linkėjimų Kun. Grigaliūnui ir Tamošiūnui. Jei gali Kun. Dabar gyvenu pas Kun. V. Polduką. Mano dabartinis adresas: 12 Castlair, Westfield, Mass.

Sveikinu visus mano pažįstamus ir pažįstamas ir dėk laiškutį į «Šviesa» kurį siunčiu.

Tavo kolega

Kun. K. Barauskas.

Šlubio ramstis -- lazda,
kvailio -- smeiztas.

Nenoromis dar valandėlei grįžtame prie Vyčių ekskursijos į Rio. Pavydo apimtas, «Aidas» jau antrą numerį skiria Vyčių organizacijai, paverdama ją kone visa kronika. Kai «Šviesa» aidu priminė, kad negražu kitiems kultūros darbo pavydėti ir šio pavydo apakintam spaudytis, «Aidas» visai neteko pasiausvyros ir ėmė nešioti pliotkus ir Vyčius smeizti, nelyginant isterikę moterėlę. Tačiau būtu čia atremdinti visi «Aido» svaidiojimai, tačiau dėl vieno smeizto mes norime pasakyti, nes šio smeiztu skandžiai paliečiama padėtos organizacijos garbė ir siekiama jai pakelti. «Aido» redaktorius, nerašdamas kaip savo pavydo ir pykčio išlėtį, ir, uvertedamas ko nusitverti, nei išio, nei iš to pasivėso Vyčių angelu sargu (sargu pasižūrėtu) ir drėbė jiems tokį spalvą ir veidą: Vyčiai po koncerto Rio de Janeiro visą naktį išlvaikioję miestą! Ko stekia «Aidas» tokiais pasakiais, aišku; negalėdamas kitaip įkurti, jis denuncijuoja Vyčius jų tėvams ir globėjams ir pirštu parodo koki tūlas juos trunkė į Rio...

Tai didaus melas, tai sąmoningai smeiztas, drėbtas prieš katalikus «Naujosios Lietuvos» agitatoriaus! Negali komunistai čia elgtis taip, kaip jie elgiasi «rojuje», tai nors šiuo erzūna griebiasi kandžiojimosi. Mes prašome «Aidą» pasisakyti ir įrodyti, iš kur žino, kad valklojosi «ligi šėtos valandos ryto» kai laktikrujį jie iš salės išbėjo tiesiai viešbutiu, kad pasilektų rytojais koncertui bažnyčioje? Tai gali patildyti ne tik Vyčiai, bet ir jų keliu nes bendrakeleiviai, kaip Gerb. Seseles, p. J. Masilius, P. Draugelytė ir kit, nes visi bendrai keliavo, visi vienu apsisitoje ir visi laikėsi drausmės tvarkos.

Mes kviečiame jį plepalų mūsų savo smeiztus įrodyti arba pasitvirtinti pasilaikyti sau, nes Vyčiams jie nelipė ir niekados nelips. Šo apsmelavimas ir šio pavydo pažaliavusiais nenoromis daugiau turėti reikalo. Būras apardai prieš negaiddamas: prieš ką apardai «Aidas»?

KONCERTAS!

31 d. gegužės mėn. š. m. 20½ val. (8½ val. vak.), puošnioj S. Paulo Fūrijos salėj, rua Sta. Thereza, 17, (prie Largo da 86). Bendruomenės Choras duos tradicinį dainos meną

koncerta.

PROGRAMOJ: geriausias choro repertuaro kompozicijos.

ĮEJIMAS VISIEMS NEMOKAMAS.

Lietuviai! Gausiai dalyvaukite -- parodykime svetimtaučiams, kad esame tikri Dainavos šalies sūnūs!

ESCRITÓRIO SÃO PAULO NIDELCO JORGE

Duoda patarimų teisės klausimais, veda bylas, išrūpina svetimtaučiams įstatymų ir padeda norintiems naturalizuotis, atlieka kitokius reikalus įvairiuose įstaigose ir t. t.

RUA SÃO ROQUE, 115 TEL. 3-0521 VILA PRUDENTE.

Pats žinok ir kitam pasakyk: Zelinoje birž. mėn. bus kermošius